

ת"פ 63272/09/14 - מדינת ישראל נגד מוריס והבה, טל והבה, רועי קרן

בית משפט השלום באילת

ת"פ 63272-09-14 מדינת ישראל נ' והבה ואח'
תיק חיצוני: 178724/2013

בפני	כבוד השופט תומר אורינב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. מוריס והבה 2. טל והבה 3. רועי קרן (עציר)

החלטה

יש להצטרף על הודעת ב"כ הנאשם 2, שנתנה בשם הסניגוריה הציבורית, ולפיה אין ביכולתה של הסניגוריה הציבורית לממן ביצוע מסירה אישית של זימון לדיון לעד מטעם ההגנה (מסירה שעלותה מסתכמת בשקלים בודדים) וכפועל יוצא, כך כלשון הבקשה: "הסניגוריה לא תוכל לבצע מסירה אישית לעד ההגנה".

בשים לב לכך שהנאשמים הם בעלי האינטרס לשמיעת עדות עד ההגנה, ובשים לב לכך שהנאשמים 1 ו- 2 הם בעלים ומנהלים של עסק להשכרת טרקטורונים בעיר אילת, ועל פי דבריהם (שנמסרו למותב זה בדיון שהתקיים בעניינם בהליך של תביעה קטנה - ת"ק 16-03-29350) הכנסתם היומית מסתכמת בסך של 5,000 ₪ (עובדה המעוררת אי נחת בשאלת זכאותם לייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית, אך אותיר שאלה זו לעת מצוא), ראוי היה כי בטרם מסירת ההודעה על חוסר יכולתה של הסניגוריה לבצע מסירה אישית של הזימון לדיון לעד ההגנה, יפנו הסניגורים הציבוריים, ולו כקציני בית המשפט, לנאשמים עצמם לבחינת האפשרות שהם יישאו בעלות ביצוע המסירה או יבצעו אותה בכוחות עצמם.

במאמר מוסגר יצוין, כי מותב זה שימש סניגור ציבורי שנים רבות, ויותר מפעם אחת פנה לנאשמים שיוצגו על ידיו ובחן אפשרותם לממן הוצאות הגנה שנדרשו ושלא ניתן היה לממןם באמצעות הסניגוריה הציבורית, או מימן מכיסו הוצאות אלה.

הרושם המתקבל הוא כי הודעת הסניגוריה על חוסר יכולתה לבצע מסירה אישית של זימון לדיון עבור עד מטעם ההגנה, היא ניסיון נוסף בשרשרת הניסיונות של הנאשמים בתיק זה להביא להתמשכות ההליך - הליך שנפתח בחודש ספטמבר 2014 ושלראשונה החלה להישמע בו פרשת הראיות רק ביום 01/02/17 (סמוך לאחר שהתיק עבר לשמיעה לפני מותב זה) זאת מחמת העובדה שלמספר רב של דיונים לא התייצבו הנאשמים; והאם אין זה אינטרס של הנאשמים עצמם

שענינים יסתיים במהרה!.

בתוך כך אציין כי ביום 10/01/17 הוגשה בתיק שבכותרת, על ידי הסניגור ובשמו של הנאשם 1 (שהוא אביו של הנאשם 2), בקשה לדחיית הדיון שהיה קבוע ליום 16/01/17, כאשר הבקשה נומקה כדלקמן: "**בקשת דחייה עקב ניתוח והחלמה בצפון לא יהיה חודש באילת**". לבקשה צורף מסמך רפואי בן 2 עמודים, בו צוין כי ביום 27/12/16 עבר הנאשם 1 ניתוח ושחרר מבית החולים ביום 02/01/17. מהבקשה הבין מותב זה כי החל מיום 02/01/17 שוהה הנאשם 1 בצפון הארץ לטובת החלמה מניתוח ולכן מותב זה נעתר לבקשה לדחות את הדיון **ובתמימותו אף איחל לנאשם 1, בהחלטה בכתב, איחולי רפואה שלמה**.

בדיעבד התברר כי חרף תקופת ההחלמה בצפון הארץ שגזר על עצמו כביכול הנאשם 1, הרי שביום 09/01/17 הופיעו הנאשמים 1 ו- 2 לפני מותב זה (באילת כמובן) בהליך של תביעה קטנה שהתנהל בעניינים (ושבו הם גם הגישו תביעה שכנגד); ודוק, ביום 09/01/17 מותב זה טרם ידע כי הצדדים בהליך התביעה הקטנה הם הנאשמים 1 ו- 2 בתיק שבכותרת, שכן דיון ראשון בתיק שבכותרת התקיים לפני מותב זה רק ביום 01/02/17 (ורק באותו שלב זיהה מותב זה כי נאשמים 1 ו- 2 הם הצדדים בתביעה הקטנה שהתקיימה שלוש שבועות קודם לכן).

להתנהלות זו מתווספת הצהרת הנאשם 1 שנמסרה על ידיו בדיון שהתקיים ביום 01/02/17, ולפיה בדיונים הבאים בתיק הוא עלול לחוש ברע ולא להתייצב, ויגיש תיעוד רפואי על כך.

מכל מקום, משהודיעה הסניגוריה הציבורית כי אין ביכולתה לבצע מסירה אישית של זימון לעד הגנה, מחמת חיסרון כיס של הנאשמים, לא אכפה על הסניגוריה הציבורית או על הנאשמים לעשות כן, ותחת זאת, ובשים לב למועד הקרוב של הדיון, הנני מורה למזכירות בית המשפט, כי בנוסף לזימון שנשלח על ידיה לעד ההגנה בדואר רשום, יימסר לעד הזימון לדיון גם באמצעות פקיד בית המשפט.

מורה גם למאשימה לבצע, באמצעות תחנת המשטרה הרלוואנטית, מסירה של הזימון לדיון לעד יצחק אלבז, וזאת בדחיפות מירבית.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים, למזכירה הראשית וכן לסניגוריה הציבורית המחוזית.

הסניגוריה הציבורית המחוזית תמסור תגובתה בכתב להתנהלות המתוארת לעיל, זאת עד למועד הדיון שנקבע ליום 16/02/17.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

